

insititut kurde de paris

insitut kurde de paris

insititut kurde de paris

insititut kurde de paris

و تم ای سئو و حیدان حی بیہ - و تے صو لمہ زبائر قصہ مکہ
 عجیبہ - یوم بہ سکوت . روژ یک سیم گوت و ستان
 کورہ خطیم صہ للام دایہ اگر حساب لہ لہ
 کسی صہ لہ ذر یکدا بی نوسم چاکہ - حیوای دمدہ
 و تے عزیز منہ ذر حیا کریم صہ هل چودہ کس
 حو کان طولہ یک صہ ہیا کہ بار صہ بار صہ کرابو
 ہر بار صہ یک یہ نوک رنک کردی و گری بچوک و
 وسط و گورہ لہ در ابو و تے امہ و تے منہ
 کہ امہی و تے زور حیرم کرد سیم گوت مقصد
 صہ - کابرا بہ بی تا عل ہی گوت ام ذرہ
 ہوک رنک عدتی ناوی یک کف قرضدارہ
 دھو مکہ گری عدتی مقدار قرضہ کہہ -

منیس دم و ستا بلکوا دندہ ام کہ تو قرضت له
 لایاک بیہ اونده رینگ دست نہ کویت شخصی
 ۳ حوا قلم قرضدارت بی بہ گری جمعہ رحمہ علاء
 امانہ زور ناویہ و کویت و جانہ مسد محمود کوی
 احمد و کور قادر تو حویہ له بی ام محمود
 فرق اکیت و نامی بہ رینگ دم و جانہ نامی
 ایان نامی وں حای بی نامی کہ حایم کویت
 بہ قرضدارت یا حوی شخصی کہ حایم بہ حایم
 دلم خورہ بی تہ اکہ ویت . کوتم ای بلکوی
 کس کہ قرضدارت بی بہ بلکوفہ حایم بی یاک
 بلکہ ویت مسد کی لوان محمد کور یاروسی ناو
 بی وده روپیہ قرضدارت اوسریان محمد کوی

چشمه

میردنی ناوی سنجیه رویه خضارت بی سگری

و آتیه دریں مکره ده ایله باکو با سیرمان وای

کرده و دوله مندیش بون که ام قصه م سبت

مجبوراً بیدنگ بوم - هر خند منیش اونده عاقل

نبوم اما لوله خودا معاشر بوم لم تقلیداته که

اونده له مشکما بگر بوده که رحیمی نه خونده وای

به سر خونیه واری دا ایله با جو هیت خون

به دکنه خونچ اونده کما دیوه بگر خونده وار

مشهورن و معاملات باک و کوتره نرا اغنغانه

قدیمی دکو امانه قبول بکلی هیتا حقمان به دکنه

به واسطه اده ده که ساگرد بوم و هموقی خورده

و سارم اهر بر بومالی و تقام له مالینا محرم سبت

بدر

و با توجوی مال و سهام کرد - دقتم کرد و ستان

به درجه بیست حکمی به سرو ستا ماهیه قوت تصور ناکری

منهد : روی حکمی له و سهام کرد امر و لحم رتی

فدک کم دیوه که وایک زور جوان در اسلی تازه

بایستی له برزا بو به خدا جوان بو او بی له و نوعه

بوم درست بلیک . و ستای سچاره له براده

که اطلعی زور بو هونید محم تروتی هزار دیوه

نه اه بو فوراً بوی درست که وقتی کرده

ری اوئده دریر بو له پاشی و پشه وه نولنی

به نام قوراد و ایش و له مدینه کله خرابه بو

له براده که توتی کم و مویخ زور بو فقیهه مجبور بو

صحنی که او چوب بو حوکانی انواعی ساخته کاری

و بی و جان او کرد بواوهی که غیری شه و بی
دسته جله که پر بجاته وه -

حیرتم له هونت زیارت له یک مسئله بو که با دوی
اد هومحبت و اطاعت محضه بعضاً و سلام له
و ستارتم اه بو خوار قصه بی اه گو
که انسان بو ه کس استعمال ناکا و پ اوت
توله کت به کتر آرم هو قصه کت هلا
اه دم - تعجب کرد که یوم هو اطاعت وه ام هو
تحققات بی معنایه معنای حییه -

بعضاً که اچونه مال و سلام له افکریم و ستارتم به
دسی جلی جوانه وه دانستوه له کماله لطافتاً اما
حوشه دنیا و مال و خوار دنیا له نهائیه پسی دایو

خوشه که با پرله پسی و حوضه که با ان بون
 منجمله گان با ان هورنگا و رپو بعضاً
 ام دی قصانده او کراسه جوانه ی و ساشتم
 لوتی پے اسی - روری هم دت و ستا
 زن اگر سته سری بکری به جوارانه بولوت
 سرین جاگر تیه و اگر ام خوشه هوروری
 پاک بکرتیه وه و له و آوه به حیت
 نه نین خوشرتیه - و نه زوله گوی
 حده ری تمام بکه فال فلک و فلک که
 له ایمیسی دوله مندرن هور و مایه و خورش
 نیه بویان - و نم ای سله حفظ الصه
 حیه گوتام قصانه دروه و ایمه باورمان

بم نوعه ستا نه نه و ام قصانه دهوره کان و
 مکتبے یہ لگا کہ کافرن و تووانہ والا بو هو
 خوشی یک دعا یک یا تحصیک ہے
 نہایت انسان یا کلمہ یک شہ بو علیک
 یا تحصیک نہایت یا هو نختی دانولہ و یا خو
 سیو حکریک ہو تحصیک آہیات لہ دست
 او خوشی یہ نجات آہ بیا . تمام کہ علی
 یا دار کہ گا ورہ کان رومانیہ بی آہ لین
 دھت و زمانہ نذر آہ تہ وہ ہو کسی
 بی بی اجتہ سرکانی یا و خدسی آہ بی بیہ دستور
 و زمانہ اسیر او انری تو آہ لے دروہ باوری
 بی ملکہ بیسودہ نختی خوشیدہ دار اگر آہ وی

لای ایتمه بیت ام نوعه قصه کا فرانہ مکہ
 لہ پاس چند مدتی کہ تے کلیم بہ او نوعه
 لہ لای و تمام ادارہ نامک مجبورہ ترکم کرد
 ہوم بوم بہ سیاوی تجاری کہ حقیقتاً
 سیاوی پاس بو ہیج وقتی نوٹر در و روندہ
 فوئند و ہیج سفولی در و خوندن بو ۔
 اما اوگرہ کہ کومالی بی افروشت لہ گری
 خلقی کورت کر بو و ہر و ہر بعدہ تون یا
 سیکتری لہ کل فقیریک بکریا بہ آکلیم
 حرکتہ بہ آواوی محوی بجانہ وہ و کمال بی جانہ
 و بی انصاف حرف امر کرد ۔ او دیانت واد
 خیانتہ ی مکتب و منفی بون و بو بو بہ ہی تعب

و حکیم - تجاری انجام کو کورس بو کی لکھ کر

ہفت ویکہ عمر وہ سال دا ہیچ نہ خونڈو

رور غصہ انجام کرد اگر ام مند اللہ نہ شری

بو مکتب چاکر نہ وکے ہتو و بارہ تولی

بہ واسطہ ابو کورہ خطہ وہ احمق بویت کوی

من خونڈی بوجہ ایمہ کاسین حمان

بیر خونڈ نہ وہ ہی نہ کورس وضع بوجہ انیم

بو مکتب بوجہ کاخر بکم و کولہ و کان لہ

ھا ویندا قایم و سران رت کی ایمہ و جلیک

برین ای وکے ہیں -

انجام علودہ تجارت خدیشی اہ کرد لکن خوی

آو ورنی شو بو خدعت مجور لہ علی لڑا دہ کی

دولت مند فلاحی او کرد و نظارتی جوتہ کانہ در
 بودہ دست من ھمور وری تووی جوتہ کانی
 من امد بہ جوتہ بارہ کان رووی کہ جوم
 لے حکیم جوت کردنی روویان زور مکہ و تووی
 زور آوے ھمچہ دکنم ندر . لہ پائی حمہ رو
 صنی بیگ زو جوم بو خصیقا بیان کہ تفکریم
 کیلہ جوتہ بارہ کان لہ لای علفک لہ من
 گنی دابہ دکنہ وہ ای فوسی سیم او و جہ
 وی ھنی خومہ منشی لہ برادہ امران مسلیہ
 بہ تہدیدہ وہ سیم وت بہ راستی سیم بل لہ پائی
 الحاحیلے زور راستی لے وتم : امیہ قاعدہ کن
 وایہ کہ ھمچہ گنم بیان بو توو شلی اثر وین بو

منیش و تم امه دوزخری هیه : اولامنه نه

اه دزن امه خریک دهم توده که کلم

کلی تدا اه بیت . دت قوربان جوتیار هتو

کس وایه امیش و کولخو خلدنه نظارتی

جوتیه کلم کر تاوتی حلدت یگیت کردمان

به فرمان خدیو خورن تریش تریشی فرمانه که امه

وقی که فرمان کمان یار کران و سوربون

نه کلیم هوفدجه کمان به شو دست کرد به دزنه وه

گم دجو منیش شه دیک سیم دن امه دای و جودان

نه ام صاحب مکه ان نیتی کرده الوه بروجی

دزی له اه کن دتبان برادر امه کجی اننت

دو جودان کرده لیره پاره ناکات تنه فتنه بجهو

دراوسکیم بقدر آرزو له او فرمانه بان دزی

سرکاری خرابی اما هر یک مقدار یک گم و چون
 دایره سرکار گلان که کاری سرکار است و آن به
 من بوجه تو هم دلت نه و تم من خجانت نامک
 قوی باشه چاروت به خوت که ویت .

که روز بودی آن کلیم یک تشریف کات جمله
 توله دماخه به سونه ده بو له کمار غلته و سوکدا
 تمام کای خرمانه گانز کرد و کاری سرکار هم شصت
 به دزیه ده بو کرد اما هاته سرخرمانه ایله با و جوری
 اده که به نسبت کای خرمانه که ده کمه له ایله نورو
 و سوار خرمانه در و سیکانم کله بو کابز بگزارده
 به بی تا مل دسی کرد به حدت کهنه و نه درو که
 دزیت کرده منس مجبوراً حکایتی دزنی گم و
 صبو و بریل سوار دزی سرکارم بو گرایه ده زبانه

حدت کرد و بی تو در واکت من پیوستم غم نامم
 دزی لمن ناکه امانه او بیادانن که تالان
 ده کسان به بی قناعت هر که بر آرزوی من
 بویان کشتیم و صد کاروانیان بپرورد کردیم
 وام مکانه که من هم له سایه حواری بیادانن

امانه ده بی ...
 که دای و ت به حدت و ده بی فرمانه کان دور
 خوی دایر له سردلاخنه که بی کسی هم کودن ده
 فرمان او انی که در میان کردی هر کسی نصرتی
 له سر آقراعی سرکاره که عفوکان به بی از فرمانه
 ایمنه که بی نیاده ده له نه بی معلوم بو که
 صدق خبایت و خبایت عادت
 که هانمده صدق تجار انعم ام حکایت م غم

له وقتی ها و سید له کل اغم حوم بود هتای اراق
 بو کون کره له وی هتای کون بی نه گستیو که له
 ری ده اچونیه مال کونیا دیا ری حی حوان به قدر
 شتی کا برای کونیا وی بو به تا ویر خلاصه ده
 تقدی اهره کرد و له کل محرم اها لید به نور تصوی
 کرد له کلا کونیا ذنراکتا و هر وقت کبی
 قیمی کونیا به تا به کونیا ده خوار سونید و روان
 اخوار کرامال کونیا زور کونیا و ایله و ایله همو
 یونیه ده اما به قیمی که ایوه بلین می قبوله که
 شرط اوه له یک لره چوار آنه قازیم بو ایله ده
 له ده زیاتر حرام هتای و کون کونیا کت . حو کت
 ایوه محرم انسانی تقدی مانن منس له دلی خودا
 له دهی که تصورم کرد بو اغام بیایه و کبی بی و حیدانه کما
 بومه ده و زور تقدیر اغامم کرد له دلی خودا

که نام پیاده لم هو دیهاته دا که گران لرهل هو پاندا

دولته و معالیه او نده له دا خلی و جبرانیه .

خدا صه گرانیه ده نادر له پاش خنده مدتی هو

بو تون دا گرتن و ختی که اچون بو سر کلاری

توتن سیاره زراعه که له دلا خودیا وارر دابو

مثلا : او کلاسه توتنی ده باطمان دراهمی

و ختی که دور مان کرده ده شسی باطمان دراهمی

کابرا خوی سر نام اه بو و عفتت نفس زور تو اگرد

ام دت باری اه می آیا موازنه ایجه غلطه یا

امسال باطمان گوره بوده . مگر من نارانی و ت

ند شتیم مجاری اغام نبر مارکی داده له طوی قبانیه

دانواعی حیلله باری تیا کرده بوده که همتیه ده

باطمان نکات شسی باطمان و ایصل توشمان دا گرت

انان گروینه وه بو قلمی نرفخ انام دئی که چو^{ده}
 مکتت این نرفخ اری که چوینه ده شله پاسی
 چینه روریک یفرد باران به شدت امانی
 هو انان به سچاره کمال به رزه لرزه وهو لیک

قوراوی بو کاتنه بودر کار محرره انام
 عمام کرد او سها به نوسه انام به عبوس سید
 بو اوقصه شیر نیانه بو به زهر مار به خداده
 بی دن ام قره بالغه چی به و بو حی کاتون ویا
 قویان هاتون بو زخی تون بر چی که ویا
 وت دقرکی دره نیا وی مرد و تان مر زخی
 چی هو خندان امال باطن تون دور
 نالان و تیان قران عمیش فوری مرحتت
 سی وی له وه زیار قلمن والا الیم بوس

در آن طایفه بیرون کشتم لیکن او را چندان
 به خوتان اگر دیت . ادا نهی ایوه کتای له لاک
 هوسوله دیواخانهی مندا قاده و جایی اخونه
 هر که نادی پوسی هنی هر دو کوشی طینی که رسم الله
 لی بکرت هیک به لایکد رایان کرد و گمان
 از آن پوسی و خلفه مخصوصی است که او ان است
 یکا اونده عقلمان نه بو بلین پوسی بو انضام
 محله که کسی غدر که کسی نکند . غنیس له کوشه
 در نیتیم تا خلق رویت و هم بر انعم قران
 ام حالته چی به وله سرچی عجز بوبت خودواد
 ساله دیات زوریه شیرینی قصه ت اگر
 و می وله توام گت بابانه نمانست او سا
 اگر و گایه شیرینی قصه نگردایه توسته که مان نه اداص

استی که توتن خوم و گر توده ای و الیم و تم

و باین ای له خفوی و جیدانه ده چی افرموت

وی قعه قورمه اگر له سالکدا دی اهالی

هوار دی بیرم چون اداره الم . عفرم کرد

ای بوسله آئیده چی اکت دی کردیه بی کنن

دی روله امام نور کرن امین به امسال زوتر

دینه ده حقیقت اغام راستی کرد هونی

ادامه له به له سال آتے دانه ترهاته ده بو

لای اغام و اغاشی عنی پر و عا می لطیف کرد

دری موقوف بو - زور تعجب کرد سسی حده

که ام اهالی به و اکن هونید فخرم کرده ده صحیح

بو معلوم نبو هر اونده که گشتم که اهالی به که

له بر حقیر عبورن هوله زستانه دست یکن به حقیر

له سروته داوئده عقيدان بو که کچي بو هر کوي هر دو
ام دايه حباکه دابو ام ناسيا ديره اميرک

له اه کرد . هه چي نيشي بو .

صوانه کوي تنه له بيک بيک نارسى يا وهکوت

اوئده عصبه که هه بيليليك اخوات .

ام اهاله به فقهه ام محصورانه ده يا سيب چيه

دوي ومان حريم کرد هه اوئدهم له راني

که نبوت مکتب واسطه تونده هه راني نه که ههوا

وايه -

اکري وقت تماشى ذرى انعام اکرد که له وره

که موقى سهله که تونه وعتنى بوسوق اه که بوي اکت

سرام امام حونه بفضيک يه رک و بعتي به سماع

توسکے بہ [فوگانی] و ... و ... و ...
توتنے کے در اچھو سچا رہ آغا ہم یا جھوڑا دھمو
نظم و زورہ کہ گرد بوی کہ ختی توتن لہ طرف بندھی
اوتارہ وہ بوی افرورا یا قارا نچکے زور کی
اگر دیا زور در اچھو - چوکہ اوندری
ہوئی آرزوی خوی کو وایہ اونده بو آغا ہم
بارہ انار دہ وہ .
رہی عقی آغا کرد آیا در اچھو کہ خند
تجاریکی دولہ مندن اتفاق کن و قومیا نہ سک
تسکین کن و لہ طرف قومیا نہ ی خواتانہ وہ
دو کی لہ و تارہ بہ وکالت و ابنین بو عمو
توتن یفر و سیت مالکے حلب کن قسمی لہ توتنے

کین به پاکت . ادقار اتجی بوخوتان سبت
 با ستر نه ایوه که مادام روحی ام اهل به
 سیاره به و اهلان که به انواعی زدالت و
 فداکت به خوی و مال و مندالی به وه شش مالک
 خیکه و هالجهان توتن پیداکات و ایوه عم
 نوعه له استبان بوخوتان به با ستر نه له غیر
 دت خرفم دباره نویسی و کویکت به سته کان
 وای ته ایوه باکو با ستر نه هود کار کرده
 خوتان ایوه واکین . عضم کرد و ایوه عضم
 باوک و با ستر نه یوزمانه خوتان با ستر نه
 به کار استبانیت عجبا تضکی قباغلی به
 یا معدن مادوزر و قمر النور و ام نوعه سانه ...

سواری کر با ستره یا خو او تو موپل . وئی
 خوار قصه و حکایت عقلی کون له عقل آاره
 با ستره . که تفکریم بود انرام و سکون آغا
 سکوت کردن و بی دنگی بون له صموی حاکره

نا علاج بی دنگی بوم .

له پاش اوه چله مدیک له لای کجاری انعامه
 موازنه م کرد له لای دانسته بوم فایده
 نه صلح م له کل کار و له سار در حوم
 روئیم بوقضا بیک که دخلی اولوای بو که
 گشته مرکزی قضا حصیقا حصیله بیکه خوئی
 دھوا بیک لطف و بانغ و بانج بیک حیوانی بو
 اما مع الالف نا و کولانه کانه له کمالی سی بو

به خونیته ده استیاش بوم صل بنو آیا له بر خرابه
خطه که من بو یا خو ریس قضا که خوننده وار بو
حاصلی به هوا هو الیک بو خونده بو یا نه ده لوی
معلوم بو که ما له استعد عاکه له حیاته اده که

نبوکم : حیوانه کانم د دوجار خوچا -
کراون و دوجار خوچا -

بو براده بغداد

نوسیم : من جوم حیوانم هیه

سزا طایفیکه رباره کراوه ارحم الم نفع -

نومون

ریسی دایره که الهی دی بو به حدته ده پوس

نارد بر دمی بوسرا که هوبه ناد هوده که

به حدته ده روی نه کردم و نه کوره کارانو

خلق کام ولای و تم قوریان اصلد خلق ام
ولایتم .

دنی ام دست برینه چییه ؟ تو مادام تازانی

نیوی بوچی خوت کرده به و خالی تماشا که

بم خلم بییه ام استدعای بی معنایه نویسنده

له جیای بوضع مغدوری ام فخره نیوی راز

مغدرت کرده هوات حواله ی پوکانه

الم اورقت له حق بیکر امجا هایت خوت

اکه دیت به قانونی عا بر چلویت محکوم

الم تا اتیر لمولاکس امانه نکات -

که ناوی قانونی عا بری بر دیم کرد حوکمیتونم

قانونی عا بر مخصوصه بوادوی که سیرکی حکم له

بنی دعوت ردا واقع بیت قتل و قتال تدا

کوائے بہ حکمہ قابل حل کردن نیے یا خود بو
مسئله سیک کہ اگر بہ قانون مدنی بکرت بو
سیاست او موقوف فرزندت احمایہ قانون
عنا یر اکرت . زور تمام وتم محقق
ام مسئلہ منہ زور محتمہ بہ ترکی دلرزہ وہ عظم
کرد زبان مکتبہ یرینم وریس عا یرینم
قویکم بوضوم کما لکی الک من حکم جی بہ سر
قانونی عا یرہ وہ . وے لوی کہ لوی بہ خور
حرف کس حاضر بون وے تخت دم ولوی بکوتہ وہ
بے ادہ بی نہی قدری دم ولوت و جی دم بہ سقم
تأویب کرا اور اقامہ کہ صی حوالہ کرد وای بہ
دستہ وہ کہ تے حکیم او خطہ پیہ ی من هیتا
زور لہ خطی ریس جوانترہ . لہ لوی خود دم خدای

قدرت عالی تویه یکے لہ سرخط نائیرنی محاکمہ
 اکریت ویکے لہ برخط نائیرنی مسعودیوہ
 دخیارہ - حاصل بر و میاں بو پوئیانہ
 لہ وی توریان و گرتم کا برایک کہ سختی
 دوتم بو بو کفیلیم بہ کمالی عجزی بہ وہ گرامہ
 چوہ او ہودہ خاتوہی کہ بہ گرم گرتو دایم
 ایوارہ لہ بر عجزی مانغی نہ خورا شوی کفیلیم
 ماتہ لام وے غزیم عجزی فادہ نہ اہل بر
 عدلی خوت بہ و تم عدلی جمیہ وے پارہ
 ہہ و تم ہی پے و تم میں معتمد کی ہہ کیو
 کتشی پے کہہ و تم نای نام وے میں و تم کہ کتا
 خدصہ ہلسان چوین بومالی کا برای معتمد کہ
 تے فلیم دیوہ خانیخ ویر ہہ کہ پڑو لہ کیو

اسی دور و کل دانان کویرا کاغذی لہ صدری
جبلہ وہ دانستوہ مالامال اور یوہ خانہ
رہ لہ انان رش دروتہ نام بو معلوم بوکہ
صہویان و کومس لہ خاطرہ دان و بو رفعی او
خطرہ یہ کہ لہ رگیا یا ندیہ بہ غرازا و دیوہ خانہ
سہ علیہ و صہکیان نہ ہونکہ صہوی کر اشرفی
اگر کہ سارہ صہوی و خلوت بیت و فلسی
لہ عین او فکرہ و البوم اما لہ برادہ کہ نفوس
من لہ صہویان زائر بو و یا غویہا تر بوم
و یا غویہا کلم بو غداہ کیچ و اسی و صہ کل صہو
لہ صہویان زائر لہ دانستہ شاتم کردہ صہویان
صہک و بہ صہویانہ شرفیاب حضور مقصد بوم
وادہی لازم بوہی بہ صہم کرد و گرانہ و

صحیح تمام کر کہ چومہ وہ پونجی گرتی ہے و
جاوی ہے اوساکہ بہ پے وہ اوسام ایسا
دام انہیں . اوساکہ بہ حال میدا زقصم
بواسی شظری گھنگری مان .
ضموم پے نگرا کہ قومیرم پوسی امر و خوم زورہ
محرّم ایسم بہ عکس روشی اللہ ہے .
وے یہ خدائیں طراغ اوئذہ ہے ایسا
امریکان کہ خیاب رہے وہ بوکات کہ فذک
کس استدعاؤں کہ اوراج پوایوہ حوالہ
کراپو اوراقہ کے اعادہ کبندہ وہ لوجوم زور
احرامی گرن ایٹس مجبورین بہ اطاعی امر و حقیقت
ام مسئلہ وکو مجزہ وایہ و استس کرر -
قومیر خبر نیو اما خوم الکام کہ و مجزہ شوہ ہبو کہ

کردیم - قومسردان رئیس دای امر کرده که کثرت

بین بومهای اوان . منس هلم بوم و

رئیس فوق الحد اجرائی گتم امری کرد چای مال

بوهنام و در پی و تم الیت صحی به بوبت یکم ادا

اداره کشم لایردی .

قتم قران انچه او به عا ذونم بفرمود بو

استدعا نویسن و طی غیزم توانای زانی منی

لگری باشرت بواکم . و حال امری نوی که

به غیر از زوراب اذی ناه که احد خلق

ایره به و ایستاد کتوه ته وه و خطی حیوانه

استدعا نویسن بوهوکی ممنوعه منس به کمال

ممنونیه وه امره کم و رگت و دام به رئیس بوم

حرفی و حال نوی فوق که در اوسا جو کاتم بون و و حال

معشیتان سترها استد عانوساین بو به امری بلدی
 منع کران منی هر چند قلباً متاً شریوم بوان
 که نام برین اما له براده وضع محیط وای تقاضا
 اگر که همو شخص سعادت می خوی له نلدکی هاد
 جنسی زهاد زیان خویدا اینی منی عرف
 نظوم کرد که و حدان دتم به جهم امرن له بر
 به اصطلاحی کوردی به گونه بارگریده ده -
 با خوم معبودیم انسان لای تا بی محیط بی
 خنید عدتی به عرض و حال نویسی عامه ده له
 سایه او مسکه ده مقداری پاره م کو کرده
 ویه واسطه او پاره یه ده مغرور تنگی تو ادم له خونا
 ذکر کرد ویه او مسکه خوم رقی نکل همو
 چادوم له برز بونه ده بو حیوهای عالی بو هر خنید او

لیا تم نہ خود نہ اینی اما چونکہ زوری و تم دیو
 کہ بہ دھو جہالتہ وہ من نہ وان عالمہ بوم
 و تھی گورہ یا ان افعال کردیو غنی او خانوایہ
 کوتیوہ سرم نم حکم ازانی چی بکم رورہ لعل
 کا برای اشنام قدم کرد و تم فدن من خیالی
 دام ہمہ کا بر جوابی دامدہ و آن عزیزم اولاً
 سیم بی پارت ہہ مانا ؟ و تم مبلغی
 کانیم ہہ . و آن کہ دا بو اس ہوت سہلہ اما
 بعضی مسک ہمہ ای قبولی بکتی و تم دو
 چی ! وئی مفت بو کا و جنس خوت ؟
 دروزنی ؟ خیانت ؟ و تم مفار امہ چی
 اشنام جوابی دامدہ و آن امانہ لم محیلہ دادو
 شہادتہ وکتی وایہ نہ سار و لا مانا . صفا و

بنی امیہ ترقی کردن بی مغایه ^{له} خضیه نشی او
 مسکنم زور له لانا خوش بو اما او نده حرم
 له ترقی کرد له دلی خودا قرارم دا که و کو
 آشنا کرم و تے و جا بکیم . و تم کرد به دروزنه
 و حیانت و لطیفی او پر و غایه که کابراوی
 داناییم . خصیت له حدیثی زور مکه ما هدم
 کرد که اجرام قاسمات زیاری کرده هوس
 له جباران زیار اعتماد ^{له} امانت له و عدته دا
 که له او ساره راییم به مناسبت او ده که
 حیکه کم نریکی فرگوتی بود امور فرگوتی کم کرد
 عدای فرگوتی که یوبه انسانم جبار ^{لا} اچونه
 تمام کرد آوی حوضه فرگوت و نا و حوضه که
 زور سپه و هیج تمام ترکی خسی ناک و حق آوه که

بوگنه . دفعه بيك عرض سلام كرد قرآن بوي

مداخله ي تقاضا ام نمرگوته ناکن نمرگوت مال

خدايه ابراهه هو صيگا بيك پا کر بی وام

آوه دست نوزير درسته اونده آف و بغي نه

کراده و آوي زور که رنگ و نامی گور آوده

دست نوزير مقصد له تقاضا ام آوه از ن

ميس الهات . ما موتا جوا بيک زو معقوله

دامه ده : دانی روله و باره نه خونده واری

بوي تازانی ام حوضه قوله نينه قوله يان حويل

ميس اه بی که و امی و موسکوتم کرد .

روریک له برهقا و نمرگوت و انشتوم له کل ملد

درس اگوته وه . جبار جبار دس اه بر دله لا

اسپي اگرت و فری اه دا له و وقته داله مالی

دست نه خورد و در روله همود و سعادت نای
دستی کرده نان خواردن عزم کرد و زبان بوی

دست نویم شور دوه . دم آخر ایسا

ایستاد لاملت گرت . و در بوی نازنی

من سره ای مدتی دخلی طریقه قادرش بوم

که له طریقه قادری اگوستی کیج و ای چا

نیه ایمان گریه و زور بیه اذیت فریاد

اه دین اتیر بوی و تم پسی ه بی

حقیقت تقدیر مسلک ملام کرد که او نده خردای

مخاطبه ذی روحه و هیج آرزوی رحمتی دزدی

نابات . بوجنی بکار چو مده و نرگوت

تمام کرد قره بالغیک زور دانستون و ملا

خبریکه و غلط اخونیه ده آیت و حدیث بو
ایمانی اوقصانه که ای کرد به دلیل اصفی ته ده
یک صلوات اوات یک اگر ای یک توبه و استغفاری اگر
منیس له حره سامعین و له لوی کا بر ایله ده که
زور اگر ای و انستیم به کمالی مملکتیه ده لیم
پرسی تو که اودا اگریت الله له هوس کار
له مغفلام و غلط و معنی آیت و حدیث که آیت اگریت
خط الم منیس حاله لغوموت ولی الله باکم من
نازتم معنای چیه هر اونده ازتم که عاری به تم
اجا که تو معنای آیت ناگیت بوجی اگریت ولی مستومه
هوچی به عاری بیت کث قبر و قیامت . زور
تعجم کرد لم احواله خونم پے نگرا له وقتی و غلط
خونیدنه ده دا مد آیتیک خونده ده و غم کرد

قربان چو کله من زبانم عاری نیه مغنا نازانم
 اگر مغنا ای او آیتیه به کوردی لومون زور ممنونم
 هر که و کام وت ملامت خواره وه به حیوک
 دای گتم دای کافر بوبت قصه که سائر خلقه که
 ترش به حیوک دایان گتم دایان بی کورن
 ام کاتره غرایه به خید کام ورم کرد کوره
 بو خاطر خدا من حکیم نه و تورو فایده نیوهر
 اجات به حیوک بیدا امام به سوال یا خو
 تحقیقات . تا نجات کارای اسنام هات
 و بهر نوعی بو خدای کردم و بردمیه وه ملک عم
 کرد که یار من حکیم کردی که ادم به برکات
 آشنا کهم دای غنیم تو حقت چای به سرم قصانه
 بوی خوت خراب اکت سوندم خوار د که هھی

خایم نہ وتووہ کا براتی ایسا امانہ
فایدہ نیہ ہلہ عدلی خوت بکہ روئیت
والہ خطرہ دا . وتم تدیرم چیہ وی راستہ

تاشو اور ورہ نم توانی بچم بودرہ وہ تاشولہ
شورا کا ایسی آئینم کت بر وی بو مال کا
مدد و مال صید مدد کی تر کہ لہ دسارہ دا بون
تشیتم پر کروں و زور بار امانہ وہ خقیقہ کم
دسی کردیہ خقیقہ کروں کہ کلیا کا وادوی لازم بو
کردی نہایت عفوایں کردم اما ہینا میان
شایسمیا نیان بی ہا وروم و دنیان بی تازہ کردہ

لموئیس ختم کرد کہ خیال گورہ بی و ماوریت کو تودہ
سرم بکار سوالم کردہ وہ نہ آئینم کہ تدیرم چیہ

دلی او مسلکانه که پسیم دلی قبولت کرده و تم
له وائیه زائر و در جاکه وایه دستیکه
به آشوکردنی ایس به دسته کان و مدع تان

و جاره جاره و بارسیان بویه اتیر کله -

حقیقت نصح استناکم راست بو مدالی مانگ

دستم کرد به مدع ونا و آشوکردن و در بار بویه

بر دنیان روژیک بائنگان کردم و نیان

و لطفه تحصیلدار منجمله است عا نویسه وای

یکه - فوراً استدعایم نوی حقیقت

له بائس حوایه روژ تعیین کرام مبارک تم

به و لطفه کرد امجارت له من و قوت له خدا

دستم کرد به انالی رواندنده که وقعی اجوم

بود در ده فقره کم له بردمی خودا انا انا دم

اگر در تحصیل او ای که حیات قرانی له سر بو شتم
 لاسند علم و فن و توانم ادائی هوئله علم
 نه خونیده وار یون نیان ازانی دفعه هم
 که اچوبه ده اودی به هر له عین او بیاید که
 حیات قرانی له سر بو شتم له سند بو تکرار دای
 له قرانی نرم او کرد کار با اوت افزای بو
 نو او بو ام گوره ^{گوت} صفتا له کوتیانه -
 دستیان کرد به کار کردن و بارانه وه نفس له
 حیات اودی همک به کم ارم کرد بو بو پس
 قولی بانه که له معنی یون دستیان کرد به لیان
 و قدر کردی اهالی نملومه که و به مرشد
 سرین و جوله سندن بو و لایحه کائمان و له
 دوائی لیایه زور تحصیل که به هوسی خوم کرد

اھالی سچا پرہ اچونک پوسکات ولہ مرزا سید علی
 لے ادا م بیانی نغدارس منیان اگرد اما بی فائدہ
 بوھونکہ ہومافوتہ لکانے خوم طرفدارم بونک و
 لہ پسی ادا نا اسی خوم محکم کردبو بہ ما بوسی
 اگرانہ وہ عجا ربہ کہ اچومہ وہ لہ حق او
 نکاتہ واکل دبو ی زیارت لہ جباران غلام
 ادا ن خلدہ یخ فوج مدتی دویم کرد کہ نہ
 فلیم بوم بہ صبی ششہ سوت صدرا خوم
 عجا بہ تو اوی خیالے گورہ سیم کوہ سہر و بہ او
 مسک خومہ رضا بوم ہوئے لہ دلی خوام و
 واسطہ اترقی ام زمانہ نارسی ونہ خونیدہ داری
 و صہب پارہ لے بہ من ہر سیا نیانم ہے اتر پوہ
 ہم وظیفہ کچولہ بہ رضا بجم بہ شور و زور لہ پرو

مراد خود استراحتهم نبود هرگز اور و زانرا بود بدست
 من ما مورکی کتفیات بوتماش کردی اش و کاری
 محکم قضا که هات هوجنید لرشی هاتنی اوداله
 لکرزی لواوه به سراسر اخبار کرابوی و ریایه خون
 بکلی و دانش به عجمی هوجنید لازم بکا بوتنظیمات
 ایولار خود لاله پیش اوا کردمان املاوا
 کولده کان که سربون لرشی لر طرف بده ده
 به درجه بیک باره کرانه ده و اینه که درو
 اسکیمان نیوشتمکان درست کرد صدق
 که خلا بو هجور در ابوبه قرض یاره ما به قرض هضا
 خستمانه ناور لیا سمان که هجوس و چکن بو
 لیاکی جوانان کرده برمان ادس که قعه خون
 جینو و شق بو که کل مال اعجاب کونته هه زانی دریا

شیرینی آقا مأمورین تحقیقات چونکه له خلق محرم
 هومان بنو وله حیدر بیگ دو مانگ ریقاد ه
 کاتبو به باره یایه و عورت آفواج نه ایه بو -
 تحقیقاتیغ زور به شدتی کرد و خنبد کی دست
 له ایس کتاشینه وه اوراق له حق گرتن که
 بیگ له دانه من بوم هر ضد اویش هتتا به توابی
 نیکرد . هر فریگی مور ه کلوه کال بودی
 له گوره کال ندا اگر هی چو هی زور جاگ ازان
 هومان دکویک وکانه دبکو گوره کاشان
 خراب ترن . چونکه مسده مشهوره گوره
 آو اریر کوچک پله آغا . نازانم بوی
 روزه داسیاست وکایه جایی کرد که دست
 لوان ندا یازور به گوره وکلم هاتوننه ریچا^{وی}

و دمای آتانی که اگر دستیان له بدات دنیا بر او
 زور آید - اگر چه صحنی پیدا بر سر نبوی خدا
 اوانی نه کرد و الحاصل اوراقی بوگرائت و بودع
 به محله کراسی هر خدیجی و اوراقی را در حقمان
 گرتوی است بوانا له بر ادوی که له وقتی خوندا
 اگالیمان چاک سازند بو . له پس روئینی ام
 رفیق کاکمان که امری بون به و لطیفه وه له
 قضا دامابونه وه به دزی به شور و زور آید
 اهالیان کرد که شهادت له علیه ایمنه نده
 صحنی شهادتی ندا محله مجبور بو به تیریه کردن
 اما مأمور تحقیقات با و یک گوره بو اصراری کرد
 له سرخرال ایمنه چونکه بو خیا تمان قناعی و حدانی
 حاصل بو بو له پس تیریه کردن عزل کرایت -

هوس چوین به ولایتیدا منیش گرامه ده او حیدیه که
 لوه پشی تیدا مامور بوم عدتی به بی ایسی دکاری
 سورامه ده شرمم اکرد استد عا نوس بکم چوئکه
 له حیات کھسیدار میا و کوحا مکنی بالا استقدل
 بوم ایسا چوین عو خحال نوسی بکم که نه فکریم اگر
 هوردها عینم ده غلام کرده ده که صی بکم چا
 له دلی خودا وارم که مسد طلیت بگرم به
 دسته ده خوم بکم به ~~لحم~~ و می امجادنی لبای
 سولی زور جوانم لبر کرد و کویا دیت که له
 مکتی عالی نشا کردی خوم به لبان رانده
 با ستونیک بائم گرت به دسته ده حیاطه بکم پر کرد
 له کاغذی سی و کتیب که اگر یانم نه اران خوم
 به خونیمه ده خسته بی دتم و دتم کرد به گران

به نوابزار و مالان و قاصد خاناندا نه هکوی
 دانستیم و تم کرد به باغ وطن و استقلیت
 ولذرت سرتی و آزادی هموروریک خنکیم انار
 بو مطبعه بعضاً مقالہ یکم انوسی اگرچی صحیح
 کامیاب عالم خوم در نه چو بو به سوله لای
 شخصیک ام کور و له بریم کرد و به روز شرم
 کردن و بعضاً صلح کو کرده و ده دستم کرد
 به باغی استقلیت و حجاب به سودا
 بیان نامه م انوسی له علی حکومت به امضای
 مستعار و فریم ادا به ناکولانه کاندایم نونه
 مشهور بوم به بیادیک زریک و وطن پرست بوم خوم
 تا و یکم پیدا کرد آیا حکومت آیا امانی به بیادیک
 قوق العاده یا از انیم بی خبر یون که پر و شامی نه

اده بو که تصدیک بکریم به نامور و تکرار دست بکریم ده
 به خوار دنی خوین ملت و پاره گهر بکریم ده بوخوم
 چند مدتی بو نوعه مامه وه که تی فکریم زور به
 مهم و گوره کوتومه ته پیش چاوی حکومت
 داعی له روریک له حرف بیا و یکی گوره وه
 دعوت اکرام و هر وقت تصادق بیا و یکی گوره
 و سیایم بکر دایه ره به وقت تصاوی اه ارد
 له کلمه چونکه هر کو کله طوطی او چند قصه
 که فر بوبوم تکرارم کرده وه وای ارانی که من
 بیا و یکی زور مهم و سیایم و عمدت قصه ناخنده
 دره وه بی خبر بو که به غیر از او چند کلمه به
 هیچ نازم و قصه نکردنم له بر هیچ نزانیه له
 پاسی چند مدتی روریک که له ماله وه دایه نشوم

۹
 تفکیریم امریکم بو هات که خیاب زورای اندر بریس
 قضای خوزین تعین کرده حرکت بها بوسر وظیفه
 و بجه مباشرت به ایسی اصحابات - فوراً حرکت کرد
 بو وظیفه له پیدا تلواخم نوی رور مو صلح بیان کرد
 ادوره که مرکز قضا نامسافه نوسعت رفاه
 اهالی دهرانی محکمت هاتن به پیرمه ده فتن له حال
 غلتمانه ادو موصل داریم و صبح خرم له کل
 ارف داهالی کرد چوپه سرا به چوپه می چادوم کوی
 برسه شوده که به ای ادهی بی نام له خومه و ه قسمن
 له هلاکتو ام پر و خام بو خوم دانا بو که هوجی اوارا بو
 به عکس ادمعانه بکم که گشته مقام اول قصم امه بو که
 ام اکمل و ماصه به بوجی داد انراون دباره اده عقل

سر
اسم

— ۶۷ —

نه بوده خورا اهرم کرد به عکس چهارانه ده فاصه و

دانا و در استم به بی اوه موازنه ی یکم یا تا نام لوه

پس هر کس که بستیم حوتی او بوده و کوشن سرم کرد

له پش خنید رور مانه ده م هر چه عادت و سیاست او

به سلی لغزم کرد هیچ نه افکریم که اینه هر چه مکان

به یک حکمت الی و مع عد او سکمان لموس نه لوه

یوهی و ایکم و یک عقلا اولی جانر بو بی بوسی جا

به خراب تبدیل یکم هر چه خوده ده بولور به دسی اگر چه

خوشی له وی بنو عجایب لرو دایه هر وقت خادم

بگوتایه به منداکیر مکتبی اگر اولادی خوشیم بوا

خطم کرد بی کورم حوینه دکام موازنه کردیو که

اگر اوانه گوره بنی وظیفه دست اینه ناکه و بی با

له وان زياتر رحم له معلمه كان بولہ دلی خود امد
 ام سبطانہ خرابہ و امانت نہ سر معارف الی دخی
 خاتمہ اہ دن ہم احوالہ و نامان ابرن اما دم زور قام
 بو بہ اده کہ اذہ حق خصوص غبت کردنہ بہ معارف
 سار دیون انسانی نامی حکام ہیہ اده نایسیم
 و ہمتہ اگرست بہ لطف خوماتہ وہ اہ بی ہیہ حکم دستم
 بنو کہ ہوی مکتبہ شی و روضہ کان ہیہ دی تخم وام
 خطرہ بہ لہ دلی ختم لا یرم دل حوی ختم بوانہ دایہ
 حاصلہ دوائی چندہ روزیک دستم کردہ لطفی بر و غامی
 پیسوی نونی مالے کرتی و پارہ بو خوم کلر کردنہ
 ہجور دور امریکی بہ دستم اد بو کھتد او سالہ تصادفاً
 حبوبات لغی رزق قحمتی نہ اہ کرد مال ہجور روز

استدعیان انوسی کرامت و رحمت نامت - ارحم الراحمین
 حکمت برنگالی به پیماره امان و ایمان از آن رزق
 خزان بوجه نیان از آن پاره گران بوجه خونه
 قاعده به هوس کم بولان ای سبب گران پاره

نه از آن عیب نازم ... با جهور او همو
 استدعاوه پاره او می امان من بو تحصدت امی
 به شدت نرم او نوسی له دلی خود امدت من
 حکم چیه هوا نده خوم تقریر جمع استر بار
 قوت بریت له برسانا یا به دم نسقی مآوره ده
 هوم و اریکی . بعضاً له بر بے طاقی و غول
 اوه که حینا لگوروی زور له سرما هجو و محاسنی
 سنای لبعم به سنها اجمع بو حرا چونکه وقتی بار بو

دھوکس ایوان اچلہ بودرہ وہ تصادفی زور جمعیم
 کرد کہ دانتیون دستہ دستہ بوقیک عقیان
 احوارده وہ بعضی خریکی تریاک و بعضی خریکی سبک
 کین بولے کے طاقی عرق خور لہ لہ سوزہ گیا
 دستہ کولکہ دیکھوئی براویان دان بو ہوا ہار ^{سالیہ}
 صل بگرتا یہ ہوئی ۔ اسی تریاک اوت امہ بہرہ
 تودہ ، یکے الوت بہ ہوسم ام جمعیم لہ برای ^{طوم}
 لا محرم و غیر ترن . یکے لہ سبک تہ قصہ کرد
 یکے لہ فلسفہ بچے کرد زور مجلسیک خوشیالہ بو و
 ام دت امانہ و کوبرا و مانہ ہیج وقت لریک عہد
 بنن دلہ الہ ام عہدہ ناک طاقی سبک کس
 ہولہ خوبانہ وہ پیکانی تازیم پیکانی بہ و ^{ضعف}

شیرت

حضرت امات یا به وانی که عاقبت و ادعای
 آن دیا خود به خون بی اکین له خوشمانا که
 او مسکه یا قبول کرده و کوی بعضی کسی عاقل خون
 فکاردنه ده دیا خیالات کرده بهر کامیان بی کین
 حصه . اما طعمی تر بار کیش که یک له سر یک
 نفسا له ادا ده جبهه شیرین و پر رنگان انوارده
 مانو ملول دایستون و قطعاً صدایان نبود چی له کین
 خلق غریبون تا نام او مانو ملول به که بویان
 چی بو کزایان له وه کرده وه که بوی خون متلا
 کردو به استعمال او زهره که حیاه غریز او از محور کردو
 یا خودمانه مان اگر در این سرمای که بود در و جو
 استعمال کرده تا شیر نجسوه مانا جویند اکی

اوانه که متبلد بون به استعمال تریاک به برانته خوشبویه به
 که لایق تا متبلد بون و له معادی خود استعمال
 نکرده و جودیان تریاک اهل حیات هر که استعمال
 کرد فوراً و جویاً حاکم ایت جمله بر او می که
 بوهوکت به در مانه ازان . اما هر که اوله دوه فر

این حکارنه - عوتم کرده ده ناولها - حنی که جمع بوسرا
 هورق حوره لکن له ضالون محکمه دا چاو
 په کورت یک سری لکا بو یک دیکه خنیک
 بیوه بو صلی هریک به فوکت بر بندار بون
 زود جمع کرد له زواش محکمه پرک امانه چی به دانه
 خوربا امانه دوشی ابواره عقان خوار دوه به

له انسانی نه خوئیدا شیرین بووه له نا و خوئیدا زورم
 کردی سببی او محبت دینی که می له و نام وی کوچی
 دای له ات معلوم بو او محبت هه خصله کوشی
 بووه . البته سبک که عقل ایل بهای سبکی

هردی اهت .

تصادقا ابوا که تر صوم بو حرات حکیم که کنای
 آوکی پاک و سوزه گناه خواندا در دسبک ^{نستوه}
 که سبای شهادت اده ایا که حاصل وی گشتوه
 صوم سلام کر و جوابی دانه ده له ^{نستم}
 هج قالی له برنگردم له وی خودا بیسم نا خوشی بو
 دم زانی له برگرته سبک بووه - اما له ای چند
 دینه بعم معلوم بو له بر لاقیدی به له دنیا له ^{اده}

که من قصه بکم روی آن کردم و در برابر آن زمانه قدیمه و ده
 شعری و فیلسوفی گانه ماوی دنیا با آن بی سپهره آن کرده
 اند که لا تو حیدر یانا ! غنیش چونکه هیچ لانه از آن
 و تم صیت عظمی بکم و آن عزیزم دنیا سپهر بنوده چونکه
 معنای سپهر اوقه که آنان سپهر بو قوت هه اعضا
 کم آیه هکامیا له وظیفه خوینا تو تا شایکه
 بزانه ام دنیا به هیچ له وظیفه خودی به لعلی که
 کردنی آنان و حیوانات دنیا تا کی کرده ؟
 لیک اذنه هه خومان سپهر اینی له کار که دین و
 امین قیامت اخینه سردنیا . بالعکس دنیا هفتا
 انداله چو پنه رور له رور و اله تر صید و هفتا لعلی
 نگرده لوانه داکه ادر پرورده انکا صیقل انسانه که

که گوی که هم او دست نهی که او پرورده و گردون هست
 عصیان زیاده با وجود او هست تا قسماً زور له
 انسان وان له حالتی هست که زور را ماده ^{مل} کا
 کن او انیس بانه که له لایان وایه خوبا ^{مل} کا
 کرده هست دلای من وکاین هونکه اگر دها
 بونایه اول و طیفی کمالی اوانه حوت به هو
 نبی نوعی خوب ابرایه سعیا بکرایه اوانه که
 هست له حالتی جهالتا ماده ^{مل} کا ملکان
 کن ای منداکیم نغم که له له ی له طلا بیت
 شیع خراب هایت یادتی خوی سوتنی خوی
 مسوله یا خوله که ! طبعی اگر شیرانیا به اگر
 دست سوتنی و تی خوی نه اه کرد به ارادا که و بو

کامبرای الامسوله . آيا معنای تکامل او قوت است ؟

تقریبی حول مدت ؟

بیانات در ویسی تا شش کی گوره کرده و ملازم

بوی کسریف نهی سین بومالی اییه من سیم^{۱۶}

قضایم . کمال جوان و خوراکه بیس دنونی یالم

هیه حیدر دیک خدمت کیم .

حوای دامده و در هیچ وقت باور نامکلم حله^۹

خوبه خوتر سبت چونکه ادرسی دنونی توبه

مطلق حق غیر دایره ده اوتان توبه به تحقیق

لر تبه ظلمیکه ده بیدار اوه . ادر خاتوه جوانه

ایتم که زور کسی به نارضا مندر اکر سدا کرده

کرله اوده کانی و ایش زور محدود اینی یعنی

هوچاوت والہ دیوارہ وہ و محمدتے نادہ دہ -

امام سوزہ گیا یہ کہ من لہ سری دانتعم لہ قدرتی

صانعیک بر مقلدہ وہ درست کراوہ کہ محمدی ہجرتہ

وام آدہ صباہ ہم پاکہ یہ کہ یہی صاچا اردات

و منظرہ یک دور جوان تشکیلات اولی بہ

صانعیک کہ فوق ہجو عالمہ لہ نتیجہ بارانہ وہ سدا

بودہ - و تمام نام فضای ناقصا ہی و

الم زود لہ سیر اودہ کے توجو ہجرتہ حوالہ

و حق تو سری اودہ کہ ت اکت بعضی سدا

ایسی کہ ہین غیر بودہ ولہ نتیجہ ی ظلمکہ وہ سدا

کردہ جمالہ و حیات مغرب بیہ امامن کہ

سیر ام فضا ناقصا ہی یہ الم کہ حق غیر سدا نہ

و جہانم سرچہ و زور بی تملذذ ایم کہ سیرم
 موجوداتہ الم کہ ضیہ نوع مخلوقاتہ تیدا خلق
 کراوہ عالیہ بر امانہ من تاوانم بسم بوال لہ
 بیاتہ درویش تا سیرکی گورہ ی کردلہ دلدلا
 خدا حیاتم لے کرد وہ ماتو ملولی خودم کردہ وہ بو

فلسفہ

رومدتہ دا کہ لہ سراد و حقیقہ یوم کا بر ایک جو ہے
 قطع ملک بو لہ خارجی مرکہ ہر سادہ جو سکت
 رہا جو زورم خط لے لہ دیوں و آرزوم اکر
 رہا یک یک پیدا یکم او ملکمانہ لے لیتیم جو کہ
 لہ غریب او ساقا عدہ بو ہر کس ارضیک با ملک
 نیویہ ناوی [کونست] نہ ادراہیہ
 ہر خصی لہ خیا و انہ دا کہ بی لے اراضی قالہ

جو ان کا یہ بہ (گونت) منس و خید اوندہ لہ
 قاعدہ خرب شاره زانوم داوندہ معلوما تی
 تا رخصتم نبو اقا و ہا حالہ بو یوم کہ اگر ملک منی
 بہ او مسکھانہ ی کہ شعوم امہ ویت نایل نام
 مسئلہ: اعضا یہ آئے پارلمان ؛ با عانی
 یا خود وزارت چھکہ و کام جاد لے کو تو
 کہ ان آئے بیروت و بی ملک بازور عانی
 بی نایل نایت بہ او مسکھانہ
 کتب مساعدہ کردم کارای صلیک
 مسئلہ یک اتہام کرا حبسی بو ہو کہ امہ
 اوراقہ کہ ہم لہ پولسختانہ داوا کردہا خوم بہ
 قانون عتیرت کئی ی کم ہر خید کارا خوی

insituturKurdede paris

عَیْبِ نَبِیِّ اَنَا لَهٗ اَوْلَیَّ وَهٗ یَسُوْنِدُ اَفْصَحُ کَرْدِ کِه
ضَرْمِ لَوِیِّ نَابِیِّ هَمَا اَسَدِ عَالِمِکُمْ دِی نَوِی کِه اَسْرَمِ
اَلْمِنْ عَیْرِ مِ اَمِ دَعْوَایِ مِنْهُ بِمَوَافِقِ قَانُوْنِ
عَیْرِ تَمَازِیْ لَکِن . هُو کِه عِجْزِ اَلِهٖ کَرْدِ اَسْت
کِه وَتِ نَوِی اَسْمِ کَسْمِ تَعْمِیْنِ کَرْدِ بِهٖ حَکْمِ کِه خُصْمِ
اَسْمَا دَمِ دِی اَسْمَا بُو وَ اَسْمَا حَالِ نَوِی بُو مَالِیْ کِه
فَدَلِ کِسِ اَسْمَا مَوْتُوْنَهٗ دِی هَمِ هَمِ اَسْمَا
لَکِن زُو یَ زُو مَالِیْ اَسْمَا اَسْمَا کَرْدِ کِه
مَدَنِ دِه رُو دَا اَوْتَقْدَارَهٗ زَمَنَهٗ کِه
لَهٗ سَرَهٗ اِگَر نَبِیَّتِ مَدَنِ اَسْمَا مَالُو
کَرْدِ شُو مَوَافِقِ قَانُوْنِ اَسْمَا اَسْمَا
اَسْمَا . بِنَا فُو دُو یَ رُو

اور آقا کو تودیع کر دیا وہاں حکم اور حکایت کہ صفا و صفا سے خود آئین
 نہ ان از بنو سنا کہ مفری کا برای سنا و ستم به حکایت ملک له اء کا برا
 تا ب له شہر کمر محکوم بکیت چونکا مد ائیا تہ ۰ کا برای ستم
 کہ اء بت وہ لو لو بے و د له طرف مالیه و د ستمه یو کر ابو د ستم کرد
 به هوار کردن و د بو ظلم صفا قانو ذ عا بر بو سہیل امور صفا
 دانرا دہ او دقتہ کہ ام قانونہ دانرا مقصد او ہنو کہ لفظی
 کس بے کن بجا آئی ستم . د ستم کرد یہ حدت کردن امری
 کرد بر دیا نہ وہ سخانیہ - کا برای ستم بی و یکی عاقل
 بو لکری کردیو وہ زانے کا وار کردن فایدہ نہ
 تحقیق آئے کر بو مقصدی مخ کے بہ نوعیت بو یو =
 چا دی بے کو سبو بے و سبو حساب **رضی مقصد** حصہ
 دیوں مقصدی او ہتہ او مطلقانہ ی بے بفر و ستم بہ
 کار تو نایب اگر تو اطاعتی امری بکیت نہ ہو
 ستم معاشرت و مساعدہ تو المات کا برای بے
 مجبورس رضا بو بو صحیحے زولہ دارہ طا یو دا
 تو بر بودام و ملکہ گازی بے فرو ستم صحیحہ **حقیق**

ضد بوبوہم دایے ۔ ہرل و پارہ یہ ذمتہ کے تسلیم کر
 امرم کر دیہ ہستی حکم قراری برائتیاں توکی کہ لہجسی
 مائے درہ وہ زور اقوام گت دھرتے رو رہ
 مال خودا دانا و محبت زورم لگلا دا کر دل پاش
 عورتے کرہ وہ ۔ جا کر بعیم یہ صاحب ملک نہ
 وقتی تخمینہ دایم دت بہ او ٹاوانے تخمہ
 کہ ہوا مالے قضا کہ وہی مائے وہ فریاد بوبو
 وادندہ تخمینہ فلتی مالے مائے کر بوبو کہ ہجو
 محبوبونہ وہ تخمینہ دیاتہ کے منہ زورم اگر
 لہ براوہی کہ فقلہ تخمینہ کہ بوضوم بختیہ وہ ہستی کے
 زور کمیاں لہ سردا انان و ختم سرکارم لعیان
 اگر لہ ملحق ہویا و ختم میر شیم جمع و ختم
 اگر و ختم او تخمینہ کہ لہ سردا مالے کر بوبو لہ معاشی

ضم امداد به نادی قلعه کانه ده له نهایی حمله شد
 قسمی اوقه سی نقل و دان چینه بود جو قائم له اهالی
 دیهات کانه ضم اسند هوس بوی حکم بنوایه بیست
 بهم کرد به وقت بوسال آت آتایک به دو -

اکالی سیماره له ترسانا نیان اتوانی برون ریگای
 کاتان شیا له سیمو جانانانم عطلیان بی نه ایگا
 یا ایان زانی کاتان خاید ده نه -

پادشاه کانی که بوم حدود دیا نخی دستم کرد به توفی کرد
 به ملک او کانی که نزدیک بون به واسطه اود و طرفه ده که
 بدست ده بود مدتی که حدودی قدیمی ملک کانم چند بون کردم
 به دو اوند ده به زوری ضم صاحب ملک کانه ختم نیان
 اورا دنگ بکن چونکه ایان زانی اگر چه بکن دو جاره عطلیان
 گورهای و به ناحق به مشدک بکن آتایک ام -

صحنی بیک که صبح بود آره نه ناو کولا سکیا دو مندا لم دی
که به بیکه ده یاری یان اگر دیکه کیان و تبه دی تریان کو
از ان خدا کی به اولی تریان و تبه توقه قوراکه چون
نار انم دیاره خدا رسی قضا زور ای قندی که مندا لک
اوه ی مسیت دی کرده یه کیان و تبه سیمایه رده زور
آدی عبیدی صغیر و کوس و تو - خدا اوه تبه که له هو
حکایک حظه و ام و نایه ی دریت کرده همنه
باتی به مندا لک ترو تبه جا اگر ای اول خدا نه بوچی
خوار امر دیت اجرا کرت و بوچی همه حدت دلکف
هو خلق ارضان ! بیچی کس نه که حق خلقی
له اولینی ؟ معلوم بوده توستی دتی نه شتوت
که زور ای امرت خدا نارانی . تدار اوی تریان و تی
برای غوم تو بوچی غوت شیت کرده . خدا فو تی هو

عالمه نداشتیم زورای قدسیه ناموریکه که خوف حکومتی
 خونیه ده تعیین کرده قانونیک در آورده دست مصلحت پر لیا
 اما چونکه محطی اییه قانونه که به زنان خونیه وله معنی
 نمانش و یا خود خویش له وجودیا دانیه و له طبعی حق خون
 عجزن خواظم و زور و است کس دست نکات له براده
 او انه ی که به نظار به خدای انی . اگر ام کارایه که تو
 به خدای انی له بعضی محلی متهمند ای حق جمالیس دست
 ناکه دست .

بکار مندا له که تردی اییه که تازه خونیه محلی خوف انی
 له رفیقه گانمان میشود که له بعضی محلی متهمند ای حق دانیه
 که مازون کلیای او تو موصلحیه سی یا ن دست ناکه در ای
 سبب چی ام کارایه او نه گوره بوده ؟

در عزیزم او محکمت نه هو خونیه دارن ده لوانه علم تره

مذالک ترویجی بوجی نه زور با قدر عالم محلیه را

نیه ؟

جوایه رایه وه دت بی هیه لکن احتمال اوده که او قبولی

الا خودیه داره کان تحت ناکن هضم عظیمه زوریک

ابیت صفت حله خور به زوریه وه ام مله فوه

بیدر بنیه وه کم نوعه مقودمانه وضع کن حله ام لاله

گرامانه کردمانه به بیله اخزی کالی جوایه این به فکر

کرانده بو پیدارونی ریله کای نجات . چونکه

چیس تا زار ادستی کن جاگر کالمانه وه بوریک

وسيله زار .

که ام خصانم بیب له مذالک کان زور له دلی نفوا

خدمت کرد وتم ام شیطانانه تازه جوایه ملک فکرک

دکایه آخو اگر کحل تو ادکن حیون اهن و حال ایمه

صحتی است آغ محکم بویا ام نوعه شفا نامه لم
 صحتی داننه هتیه . له یاشی فکر کردنه وه به عافیه
 صحتی بوتهای خون .

تصادفًا اوروره رژی حاله اونهارنه بوکه عادی
 حکومت یون زورکی له امانی و اشراف هایتونه دیره
 هماسخیم اجرامین لیکن له دوقته دا که خریک یون پی
 کجینه سرزده کان چادیک که هویا ایان زانی پیادی
 منه هاته زوره وه به تصدیق زوره وه -

و مخ طالی فلک نهر و فلک له و فلک جوگم
 خلد صه طالی عمم جوگه کان بوته تریلی بدل پیستون
 یاد چهل اوه که اوانه دایستون ایان زانی بدل
 زده کان نصف وارد ایان نه و خوشایان عمم
 به نئی اجاره کردن هایتون که چایان که و تیه

کارتی پیادو منی و تیان ایچہ طالبینہ و انینہ
کہ بدلی اوندھانہ زورگرانہ و بیخیزام ذاتہ کسی تر
ناتوان اجارہ لیکین .

تنہا کارایکیان دے من ختم الم . فوراً دم تصدقہ
ہے . تصدقہ کے نشہ دم - دم ام تصدقہ
لہ وقتیکہ من رہے نوم لہ عرف و کلمہ وہ تصدقہ کرادہ
نے زائونہ - تو ہوا ایسی گت ہے و ثروت
امنہ نیہ . خریک بو تھم بکات دم کردیہ
حدت کردن و درم کرد لہ پیکار الم خصلہ وہ
ھو خپنکھا نیکی زوری کرد ھے فائدہ نیج ولہ براد
مسئلہ یہ خریکی زورم لہ دا .

ھولہ او روزہ دا احالہ نذرہ کان درابہ او پیادو
من - دائرہ عالیہ ھونکہ پیر و خا مھیک بو

به کمال ممنونیت و قبول کرد و له و حق حاصلت را
 بود که چنان کرد و بعد از یک ماه که در آنجا بود
 کرد و له را در آنجا نهادند و اجرام کرد یعنی در
 روتا نندند و وی و شخص توار دن ایلی مظلوم .
 بم نوع ایشان بایدهم زوریو یعنی بکجه له تحمید
 تا مال و در این یوم به صبحی بیت شی خوار

بره نقد -

بود که بپوشی کجیم کرد و بود که گوره ای او نده
 له سر ما بود هیچ آرام نبود - حیاتی ردم له دلا سیک
 خدای بعضی قالیچه آوری حیوان و بعضی شی
 به تحمید سند و به نیازی ترقی کردن مازونی یک
 ما کم در گرت بچیم بو پای تخت .
 که گشته پای تخت و افعاله اوله ده بود که بچیم

آرزوم بود اوندَه حرمتِ نبوی ^{آماله} ^{بسی} ^{تصریح}
 کردن استیاگان بود ^{موجباته} که لازم بود
 حرمتِ اوندَه زیاد کرد ^{خبریک} ^{بیم} ^{خون} ^{ناگفته}
 هر اواره ^{بیک} له او ^{تلیک} ^{ده} ^{شوکیک} له ^{سینما} ^{سک}
 له طرف ^{بیادیک} ^{گوره} ^{ده} ^{دوت} ^{اکرام} ^{وله} ^{اواره}
 ناوکی ^{گوره} ^م ^{بید} ^{کرد} .

زورکی ^د ^{بوکه} ^{چا} ^د ^{بیم} ^{نکه} ^{وتو} ^{نیان} ^{اناسیم}
 و هیچ استفادوم ^{بو} ^{یان} ^{بجو} ^{بو} ^{هر} ^{له} ^{خو} ^{بانه} ^{ده}
 مدع ^و ^{نیان} ^{اکردم} . ^{بعض} ^{اوه} ^{کریستویان}
 زوراب ^{قدر} ^{بیادیک} ^{مهمه} ^{اوانش} ^{بفقد} ^{خلقه}
 مجبور بود به تعریف کردنم .

{ آخر اگر اهل ام ولاته اوندَه سر بیع ^{الوار} ^{نویان}
 حالیان دهانه ^{اهو} - }

له پائس چید روریک و عده م و رگرت که به لطفی
 گوره تر تعین کریم - دوی نواد یون مدہ
 ما زونیه کم گرامه ده محل وظیفه که نوم تصاد
 بودوریه له مرکزی قضا چومه دره ده له شیخ
 عشرتا که دخلی او قضاہ یون چید سالک لده
 پیس شرو و روریک واقع بویو و شہ خواری
 له بین اواندا کورایو - له ادوقہ داکه
 گیسنه اوانده مغول یون له ادخوایاندا صلح
 اکر د واری مصالحه یان دابویم نوعه که
 قائمہ کانی ام عشره ته دوکچہ خویان بده
 به کوری مقوله کان او عشره ته کی تر و قائمہ
 اولاسی حر خوکی خویان بده که برای مقوله کانی
 ام عشره ته - نوم گویم له بو که کانی ام عشره

هاوراين اگرد ايان وت بوخارن خدا ايمه
 اوانه نانا سين كه ايمه تان داده به اوان هتا
 ايت نمان ديون ايمه خوشمان نه كو شتوده
 كه مسول بين دلي قهوم و خوشيان سار و جنون
 كين يكه تر قهه كرده يكه تر كور راد ايمه
 بوجي كيه و سبه خدا به ده - احتمال ايمه دلمان
 تعلق به شخصيك كه و هيت بوجي الوه سرمانه
 حيات و رايان ايمه محو الله به امانه خدا ده
 و حبان قبوله ناطات .
 ر به خبريون كه خدا اونده جري هم اكر خوا
 استي و جاي قبول كرده وايات و وجدني
 نزا هر اكن هم كس به چاونه ديوه .
 كوره كاز عيره نه اوله كه كل كه كاتا بستويان

من له وردانه دا وام له وی بهر نوعلک بوام
 مکن بویه خویان نجات دایوزاران کرد بو
 هانده لای من . ادلا کچکیان که زور حوال
 و محبوبه بو پ و تم جناب سسی امر و ایله زور
 نجاتی که جناب عالیان کسری هاتوه بوام
 نامه حکم منده وایه ویه تحقیق ازان
 حقو نظلم له فاشینی .

insititut kurde de paris

insititut kurde de paris

مطالعه کرده اند و در مورد سردر بنام

پری احمدی

فائده یار

~~محمدی~~

۱۴۰۱ هجری قمری
تقدیر و بیان حقیقتی که خدای تعالی
در لام...

insititut kurde de paris

insititut kurde de paris

insititut kurde de paris